

NEW YORK PUBLIC LIBRARY
DIV. S.
GRAND CENTRAL STA. BOX 2231
NEW YORK 17, N.Y.

VIENYBĖ

1886 - 80th ANNIVERSARY YEAR - 1966

80 M. 17 N.

192 Highland Boulevard
Brooklyn, N. Y. 11207.

1966 M. BIRŽELIO (JUNE) 9 D.

Telefonas:
Allegiate 7-7257

KAINA 20 C.

PRANE LAPIENĖ (VIDURYJE), KURIOS ĮSPŪDŽIUS IŠ
VIEŠNAGES LIETUVOJE ŠIŲ METŲ GEGUŽĖS PABAIGOJE
VIENYBĖ PRADĖJO SPAUSDINTI 3 PSL., PRIE
PIRČIUPIO MOTINOS PAMINKLO SU G. DAUGUVIETY-
TE IR ŽURNALISTU B. PETRAVIČIUM.

Lietuviškoje Chicagoje

* LIETUVIŲ televizijos vadovybė prašo aukų programai tęsti, kadangi nuolatinis sponsorius" atsisakė programą toliau remti. Aukus, nežiūrint kokios jos bebūtų, reikia siųsti adresu: Lietuvių Televizijoje, 7211 S. Francisco Ave., Chicago, Ill. 60629. Programos vadovybė prašo, kad tautiečiai paskirtų bent po 1 dolerį per mėnesį. Vienybės skaitytojas ir rėmėjas Antanas Martinonis šiai programai įteikė \$20.

* LIETUVIŲ KULTŪROS muziejus, kurį organizuoja prekybininkas Balzekas, bus oficialiai atidarytas birželio 22 d. Šio muziejaus atidaryt pakviesti svetimų valstybių konsulai, miesto valdybos nariai ir žymesni amerikiečiai. Muziejaus adresas: Balzekas Museum of Lithuanian Culture, 4012 Archer Avenue.

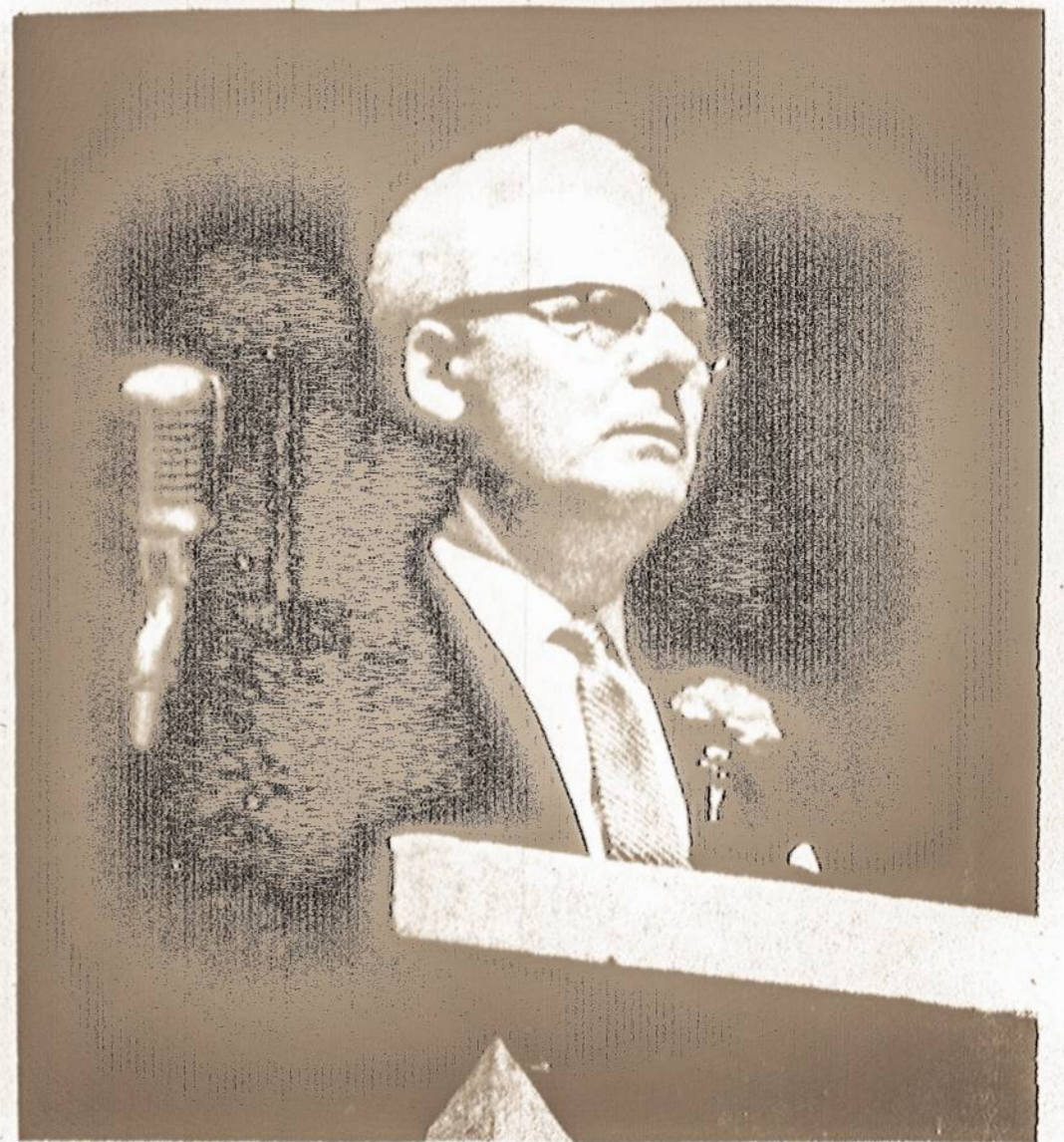
* RIČARDAS KISIELIUS, gyv. Cicero, apie metus laiko išbuvęs Vietname, sugrįžo atostogų. Pasakojo, kad tam krašte dideli karščiai ir blogos gyvenimo sąlygos. Jis tarnau-

ja marinuose ir tolimesnę tarnybos dalį žada praleisti Amerikoje. Tarnaut išėjo savanoriu -- keturiems metams. Ciceroje gyvena jo motina Anelė Sulaitienė, patėvis A. Sulaitis, brolis ir kt. artimieji.

* LIUDNŲJŲ BIRŽELIO įvykių minėjimas rengiamas birželio 17 d. Jaunimo Centre. Prieš minėjimą bus paminklo uždėjimas Centro šodelyje. Minėjime paskaitą skaitys Amerikos L B centro valdybos narys Vaclovas Kleiza. Taip pat bus ir meninė dalis.

* ANTANAS MARTIN-MARTINONIS, atnaujino savo ir savo gimnastės prenumeratą ir paskyrė \$5 auką laikraščio naudai. Šio tautiečio pavyzdžiu turėtų pasekti ir kiti Vienybės skaitytojai.

* VISAS VIENYBĖS laikraščio reikalais Chicagoje ir apylinkėse galima kreiptis į laikraščio atstovybę adresu: 1320 S. 48th Ct., Cicero, Ill. 60650; tel. OL 6-1357.

PETRAS VIŠČINIS, kuris skaitė pagrindinę paskaitą Vilniaus Vytauto Didžiojo Gimnazijos 50 metų sukakties minėjime Chicagoje.

V. Zalatoriaus nuotrauka

Vilniaus Gimnazijos minėjimas

Buvę Vilniaus Vytauto Didžiojo gimnazijos mokiniai Chicagoje suruošė šios gimnazijos 50 metų minėjimą, gegužės 28-29 dienomis. Pagrindinė minėjimo dalis buvo pirmąją dieną Jaunimo centre, kur praversta iškilmingoji ir meninė programa.

Rengimo komiteto pirmininkas dr. Edmundas Ringus, apgalvestavo, kad "tik maža dalis buvusių gimnazijos auklėtinių galėjome susirinkti." Jis kvietė visus vilniečius bent vaizduotėje grįžti į Vilnių ir pasiklausti jo varpų. Atsistojimu pagerbti mirusieji gimnazijos mokiniai ir mokytojai.

Pagrindinę paskaitą skaitęs tos gimnazijos abiturientas Petras Viščinis iš Brockton, Mass. pažymėjo, kad Vytauto Didžiojo gimnazija buvo ta, kuri lenkų okup. laikais budėjo, kad nesustorų plakusi Lietuvos širdis. Kalbėtojas davė nemaža istorinių nuotrupų iš gimnazijos praeities, o taip pat vaizdų ir iš dabarties. Jis pažymėjo, kad ši gimnazija, kuri dabar vadinasi Vienuolio vardu, yra viena iš 12 liet. gimnazijų Vilniuje ir turi 1700 mokinių. Ją pokario metais baigė 795 abiturientai, jų tarpe ir garsūs architektai broliai Nasvyčiai. Jos dabartinis direktorius -- Vladas Motiejūnas.

Paskaitininkas taip pat prisiminė lenkų keslus, sąryšyje su naujai išleistaiais Vatikano pašto ženklais. Jo nuomone, tu ženklų išleidime

lenkai Vatikaną apgavo. Kalbėtojas, kuris lenkų okupaciją Vilniuje nusivietė gana juodomis spalvomis, pareiškė, kad "mes viską lenkams galime dovanoti, bet tik ne Vilnių."

Sveikindamas susirinkusius, Lietuvos gen. konsulas Chicagoje, dr. P. Daužvardis pažymėjo, kad "į jus mes žiūrime ir drąsos bei ikvėpimo laukiame." Be jo dar sveikino J. Ignatonis, inž. A. Rudis ir Ramunė Kviklytė.

Klausytojus nekaip nutiekė Alto pirm. A. Rudžio kalba, kurioje, išskyrus pirmąjį sakinį, nieko apie gimnaziją ir

minėjimą nebuvo. Gaila, kad sveikintojas, pasinaudodamas rengėjų gera valia, čia sumanė padaryti politinį pranešimą apie Alto padarytus ir užsimotus darbus.

Meninėje dalyje pasirodė dvi solistes Janina Šalnienė ir Vlada Pilypavičiūtė-Salbenienė ir keli aktoriai. Sol. Šalnienė padainavo Lietuvos ir kitataučių kūrinių. Iš lietuvių, be ne, geriausiai nusikambėjo Eglės arija iš Pilių Operos (komp. V. Klova). Dienos iškilmės baigėsi vakarėne Jaunimo Centro žemutinėje salėje. Iškilmingąją dalį sekė apie 250 asmenų. Vakarieneje buvo galkiek mažiau.

EDV. S.

Mums rašo

Didžiai gerbiama Salomėja Narkellūnaite,

Su didžiuliu džiaugsmu bei susijaudinimu perskaičiau Tamstos paruoštą Vienybės numerį, skirtą Vytauto Didžiojo Gimnazijos 50 metų sukakčiai atžymėti ir papildomą priedą šiam numerliui.

Tiek metų praėjo, bet kaip malonu atsimiti gimnastiškas dienas, tegu ir ne visada linksmas. Ir kaip malonu vėl perskaityti savo pavardę buvusių Gimnazijos mokinių sąrašė! Apima pasididžiavimas, jog teko moky-

tis šioje garbingoje Gimnazijoje.

Reiškiu Tamstai, gal kiek ir pavėluotai, nuoširdžiausią pagarbą už gražų ir kilnų darbą, už parodytą iniciatyvą, verčiant naujus dirvo-nus mūsų kultūriname gyvenime, už meilės mūsų gimtajam kraštui, mūsų Vilniui puoselėjimą.

Didžiulę pagarbą reiškiau ir visam Vienybės kolektyvui, nepagalėjusiam nei darbo, nei lėšų ir paskyrusiam visą numerį taip brangiai lietuviams, ypač vilniečiams, sukačiai atžymėti.

P. AVERKA

New Jersey

MINI SUKAKTĮ. Dailininkas A. Varnas (su barzda), paskaitininkas P. Viščinis, Marija Varnienė, ALTO pirmininkas A. Rudis ir gen. konsulas dr. P. Daužvardis klausosi sveikinimų per Vilniaus Vytauto Didžiojo gimnazijos 50 metų sukakties minėjimo iškilmes Chicagoje gegužės 28 d.

V. Zalatoriaus nuotrauka

Mirusiųjų pagerbimas

Gegužės 30 d. -- kapų puošimo dieną -- chicagiečiai pripildė abejas lietuvių kapines. Sv. Kazimiero kapinėse buvo pamaldos, kurias atnašavo naujasis Cicero parapijos vikaras Jonas Vyšniauskas. Čia žmonių buvo gana daug, kurie atvyko ne tik pamaldų išklausyti, bet ir artimųjų kapų atlankyti. Ypač daug būriavosi naujojo kapinių dalyje, kur jau yra išdygę šimtai paminklų, pastatytų II Pas. karo atvykusiems ir čia amžiną poilsį radusiems tautiečiams.

Lietuvių Tautinėse kapinėse, kurios fanatiškesnių katalikų akyse yra laikomos antraeilėmis kapinėmis, irgi buvo apeigos, tačiau ne religinės.

Čia kalbėjo evangelikų vyskupas Neimanas ir keli pasauliečiai. Be to, šioje vietoje buvo iš New Yorko atvežtų lietuvių veikėjų -- K. Blelino ir S. Kairio palaikų padėjimas kapinių name.

Šių iškilmių metu vėl buvo įvairių kalbų, kurios daugeliui stebėtojų atrodė labai ilgos ir nuobodžios. Svečių tarpe buvo ir tautiečių iš kitų vietovių, jų tarpe ir New Yorko advokatas S. Briedes. Iškilmių rengėjai skundėsi, kad apie žymiųjų Lietuvos

vyrų palaikų palaidojimą Chicagos Draugas atsisakė įdėti net apmokamą skelbimą, jau nekalbant apie paprastas informacines žinutes.

Tą pačią dieną Lietuvių Tautinėse kapinėse buvo atdengtas buv. Lietuvos Gen. konsulo New Yorke Jono Budrio paminklas.

E. TYL.

* Lietuvių Fondas paskyrė \$4,000 Jaunimo Kongresui, Lietuvių mokykloms \$4,000, Pedagoginiam Institutui \$750, Lietuvių Rašytojų Draugijai \$500, Lituanus žurnalui \$500, Dainavos jaunimo stovyklai \$150, Tėvynės žvaigždutei, Draugo vaikų skyriui \$100. Dovanos bus įteiktos liepos 2 d. 10 val. Šarkos salėje, 7840 S. Western Ave., Chicagoj, Fondo narių suvažiavime.

* Prel. Pranciškus Virmauskas, So. Bostono liet. par. klebonas birželio 12 mini 50 m. kunigystės sukaktį.

* Lietuvos enciklopedijos pirmasis tomas jau pasiekė Jungtines Valstybes.

Nepaprastai pigios kainos

KELIONEI Į LIETUVĄ

ir kitas SOVIETŲ SĄJUNGOS dalis

KAINA TIK

\$518 į Vilnių ir atgal

(Nuo balandžio 1, 1966)

\$16.00 asmeniui už dieną - privatus kambarys su vonia (2 asmenys kambaryje).

RAŠYKITE arba SKAMBINKITE

COSMOS TRAVEL BUREAU

45 WEST 45th STREET
New York, N. Y. 10036
Telefonas: CI 5-7711

Mano viešnage Lietuvoje

PRANĖ LAPIENĖ

Gegužės 23 d. plieniniu paukščių pasikėliau Lietuvos link. Pasirinkau tą laiką todėl, kad lygtai prieš 35 metus tokiu pat laiku lankiau Lietuvą. Grįžus, šiojpačioj Vienybėj savoj įspūdžiais pasidalinau. Man buvo labai idomu pamatyti, kuo skirsis mano dabartinė kelionė nuo anos. Tada Lietuva buvo nepriklausoma valstybė. O šiandien? Visi žinome jos likimą, bet taip gi žinome, kad Lietuvoj yra likusių daug gerų lietuvių, didelių patriotų, kurie viską daro, kad išelvis lietuvis neužmirštų savo gimtojo krašto; kviečia jį į svečius, sulaukę dalinasi mintimis ir kartu svarsto, kokių priemonių imtis, kad lietuvis ir svetur neprarastų savo tautinio jausmo.

Lėktuve, klausantis švelnios muzikos, mano pašmonėje slinko nelyginant filmo juosta, primindama man 1935 m. viešnage Lietuvoje. Mačiau savo jaunučius brolius, gimines, draugus, lankydamasi jų gyvenvietėse, laukuose, turguose, bažnyčiose. Vargu tada jiems užteko, ir jie visiškai nebijojo man pasiskusti. Ypatinai jie skundėsi žemės ūkio produktų pigumu. Daugelis jų buvo paėmę paskolas persikelti į vienkietimus. Javai buvę tris kartus brangesni, negu tada, kada reikėjo skolą gražinti. Kai kas skundėsi praradęs reikalingą gyvulį, nes būtinai reikėję sutelkti pinigų paskolos nušimčiams apmokėti.

Nemokėjau jų paguosti. Patį buvau parvykusi iš krizės slegiamos Amerikos, ir dolerių man tik savo reikalams užteko. O kai vieną rytą išgirdau, kas įvyko Suvalkioj, kur dalis ūkininkų buvo išėję į streiką, reikalaujami, kad valdžia pakeltų javų kainas, aš pirmu laivu sugrižau į Ameriką, širdyje pergyvendama tų žmonių nelaimę.

O dabar? Ką išgirsiu iš žmonių, kurie yra pergyvenę tiek daug baisių karų laikų, kurie ne vienas yra atlikę katorgą Sibire, ir daugelis artimųjų praradę visą turta, nekaltant jau apie žuvusius karų ugnyje ar tremties kelyje, kurių kapų niekas kryžium neatžymėjo. Gyvieji man gal papasakos. Tik ir vėl abejinga mintis: ar galėsiu juos sutikti be vadinamųjų angelų sargų, kurie turistą visur lydį?

PARYZIJE

Skubu Lietuvon, bet pakelyje turiu dar sustoti Paryžiuje ir ten pernaktuoti. Agentas įkalbėjo, kad taip aš mažiau pavargsiu, nes skrisianti į parą tik po kelias valandas. Dokumentuose nurodyta, kad Paryžiuje nakvosiu Hotel Hilton. Po dokumentų patikrinimo mane nuveža į tą viešbutį, bet ten paaiški, kad jiems apie mano atvykimą nepranešta, ir jie neturi kur mane dėti. Grįžtu atgal į aerodromą. Viršuj stoties yra viešbutis, ir čia mane įveda į jaukų kambarelį su visais patogumais.

Virš trisdešimt metų ištaisai gyvenus Amerikoje, kur viskas taip didu ir platu, Paryžiaus gyvenimas atrodo mažutis. Tik žmonės niekuo nesiskiria. Moterys, net grindis šlavinėdamos, atrodo puošniai, gražiai susišukavusios. Tuo atžvilgiu, atrodo, viršija ir amerikietes. Patarnautojos gražiose uniformose. Kad tie žmonės labai pasišymėtų mandagumu, nepasakytum. Man net atrodė, kad kai kurių veiduose atspindėjo tam tikras nepasitenkinimas amerikiečiais turistais.

Iš vakaro buvo įsakyta 8 val. ryte būti aerodrome. Norėčiau parašyti į namus ir draugams atvirukus, bet kioskus atidaro tik 9 val. ryto. Pavalgiusi pusryti, sėdu ir laukiu išskridimo. Skrendame pro Varšuvą ir ten trumpam sustojame. Idomu palyginti Paryžių su Varšuva, bet lyginti neįmanoma. Skirtumas tarp šių dviejų miestų didelis. Paryžiaus elegancija su Varšuva nieko bendra neturi. Lenkijos moterys daugumoj be jokių kosmetikos pasigražinimų, kukliais drabužiais. Bet krautuvėse matysi nemažą rankdarbių, apie namus gėlių, žmonių didelis nuoširdumas atspindi jų veiduose. Paryžiuje mačiau labai daug amerikietiškių prekių, Lenkių nieko.

MASKVOJE

Iš Varšuvos vėl pustuščių lėktuvu pasikeilame Maskvos link. Per garsiakalbį mums aiškina, pro kur skrendame. Išgirdusi, kad esame virš Vilniaus, graudinuosi. Nesu buvus Vilniuje, bet pro langelį žvelgiu, ieškodama knygose matytų vaizdų. Rodos, čia nebloga lėktuvams nusileisti vieta ir čia nusileidžia Vokietijos lėktuvai, o mes grįšime į jį pro Maskvą, nes mes skrendame vakarietiškų lėktuvu. Gal būt, Maskvą turime pirma pasveikinti, kad ten mutinėj pačiupinė-

ty mūsų bagažus. Nieko labai brangaus nesivežu, bet, užpildydama anketa, truputį jaudinuos. Čemodanuose dovanos, ir būtų skaudu, jei jas apdėtų muitu. Bet bereikalinga baimė, inspektorius mandagiai, atrodo, tik dėl formalumo, ranką į daiktus įkišo, pasitenkindamas mano atsakymu, kad nei auksu, nei kitokių brangenybių nevežu.

Iš čia mane su automobiliu pasiunčia į viešbutį "Leningradskaja", kuris nuo aerodromo už 50 kilometrų. Šoferis kalba tik rusiškai, bet aš, naudodamasi per TV išmoktais keliolika sakinių, su juo susikalbu, ir jis supranta, kad noriu pamatyti visą Maskvą. Duodu jam amerikonišką suvenyrą. Jis linksmas man aiškina, kur kas yra ir nesigaili kilometrų. Ties didesniais pastatais jis stabteli ir aiškina man, kur dabar jų buvę savininkai gyvena. Vietas su auksu gyvena JAV, kitas Paryžiuje. Jiems, išbėgus revoliucijos laiku su auksu, visur esą gerai. Pats šoferis gaunąs 150 rb. mėn., gyvenąs su žmona, trim vaikais ir savo tėvais dviejuose kambariuose. Pragyventi iš algos gališ. Mokslo atsiekęs tik 10 klasių, nes labai tingėjęs mokytis, bet dabar atidžiai skaitas Rusijos istoriją ir negališ nesidžiaugti pakitėjusių gyvenimu. Sudaro jis man išpūdį žmogaus, kuris nori gyventi ir duoti kitam gyventi. Paklaustas, kaip jaučiasi kolchozininkai, atsako, kad to nežinąs. Bet jis rodo man užmiestyje samanotas bakučes ir pasakoja, kad tai užsilikę kaimai iš priešrevoliucinių laikų. Pora basų moterų, matau, kažką ant pečių neša. "Gostinica Leningradskaja" yra caro laikų liekana. Man skirtas kambarys didelis, aukštas, baldai liuksusiniai, lubose spindinti žirondeliai. Langų užuolaidos sunkaus raudono aksomo, pakraščiais apvedžiotos auksu. Tokia pat medžiaga apvilta sofa ir kėdės. Rašomasis stalas apdengtas žalia gelumbe, o kitas stolas -- išsiuvinėta balta staltiese. Viskas parengta rašymui, ant stalo mineralinio vandens grafinas. Jaučiuos karališkai. Tokiame kambaryje greičiausia tik labai dideli žmonės apsidodavo, su storomis kišenėmis, o dabar aš čia -- paprasta turistė, kuri net pačia Rusija mažai domisi, o trokšta kuo greičiau išvysti Lietuvos laukus ir savo akimis pamatyti jai brangius žmones.

Siame viešbutyje yra ir Inturisto skyrius, kurį aptarnauja išimtinai moterys. Jos kalba keltomis kalbomis, bet jų išvaizda labai kukli. Nusišypso jos tik tada, kada su jomis kalbėdama įterpiu rusišką žodį. Man jos sutvarko dokumentus. Jos įduoda man valgiui kuponus, kurių kasdienai po 4 ir bendra dienos valgiui suma paskirta \$5.50. Kuponus galiu pravalgyti arba pragerti. Galiu ir pinigus atgauti, jei, mano kelionės terminui užsibaigus, jų liktų nesunaudotų. Bet tie kuponai geri tik turistams leistose lankyti vietose. Lietuvoj jie tinka tik viename Vilniuje. Nustembu pastebėjus, kad man išduoda kuponus ir ekskursijoms, kurioms kasdien paskirta po tris val. mašina su šoferiu. Agentui buvau aiškinusi, kad nei šoferio nei gido man nereikia, nes Vilniuje turiu žmonių, kurie man padės. O čia dabar malonus siurprizas. Iš namų buvau sutvarkius taip reikalus, kad grįžčiau lygtai po 14 dienų. Be kelionės Lietuvoj, turi tecti 10 parų. Už kiekvieną parą man paskaičiavo \$19. Į tą sumą įeina viešbutis (pirmos klasės), maistas, o dabar paaiški, kad ir mašina su šoferiu. Dokumentuose pažymėta, kad tik kas tris dienas turiu gauti vežiką po 3 val., o kuponų ekskursijoms net 9.

Vakare einu į apačioj esantį restoraną. Buvau girdėjusi iš kelių amerikiečių turistų, kad Maskvoj esąs labai prastas maistas. Aš, kuri labai mažai reikšmės maistui skiriu, įtariau juos esant išlepustus. Pavarčiuosi meniu, išsirenkau keptą žąsį su kopūstais. Padavėją atsako, kad kopūstų nebesą, bet dar esą keptų obuolių su žąsim. Paprašau atnešti. Žąsies gabalėlis atrodė nei virtas nei keptas, ir apipiltas kažkokia sunka. Obuolių skiltelės aiškiai matyt, kad tik apvirintos vandeny. Šakute bedžiau į mėšą ir įsitikinau, kad vargu ją įkasiu. Obuolius irgi lėkštėj palikau. Dabar tik supratau, kad ir aš ne viską valgau. Kada vėliau apie tai pasakojau Vilniuje, visi man pritarė, kad tikrai Maskvoj maistas labai prastai paruoštas ir niekas iš lietuvių jo nemėgstas.

(Bus daugiau)

ISLEIDŽIA MONOGRAFIJĄ

Lietuvių Profesorijų Draugija Amerikoje ruošia monografiją apie Vytauto Didžiojo Universitetą Kaune. Apžvalga ruošia dr. Rukša. Redakcija rūpinasi prof. P. Čepėnas, 6015 S. Franciscan Ave., Chicago, Ill kuriam savo atsiminimus ir prašo siųsti. Apžvalga tilps ir anglų kalba.

PRANĖ LAPIENĖ, Vienybės bendradarbė ir rėmėja, kurios įspūdžius iš viešnages Lietuvoje pradeda spausdinti su šiuo numeriu, aplanko Juozo Tysliavos kapą Rasų kapinėse Vilniuje.

Išrinko Argentinos lietuvaitę

ZUZANA VALATKAITĖ

Argentinos Lietuvių Organizaciją ir Spaudos Tarybos surengtoje Survilų moterų drabužių madų parodoje, įvykusioje dr. J. Basanavičiaus vardo A. L. Centro salione, pasirodė virš 30 modelių, jų tarpe Miss Universo 1962 argentinietė NORMANOLAN, Miss Argentina 1965 -- mokytoja NELIDA JUKNAITĖ ir gražiausios lietuvaitės studentės.

Po puošnios madų parodos, ant tos pačios raudonu pliušu aptiestos platformos pasirodė 27 lietuvaitės, beveik visos dalyvavusios madų parodoje ir kitos gražuolės, norint išrinkti iš visos kolonijos ARGENTINOS LIETUVAITĖ, kuri vyks į Pasaulio Lietuvių Jaunimo kongresą Chicagoje. Dauguma balsų tapo išrinkta A. L. Centro Ansamblio solistė ZUZANA VALATKAITĖ, kuri su dvidešimčia kitų gražuolių išskrenda Chicagon birželio 11 d. (Publikos buvo virš pusės tūkstančio).

Jury komisiją sudarė Benediktas ir Vladė Survilai, A. L. Balso red. K. Norkus, Laiko red. inž. St. Babronis,

adm. P. Gudelevičius, Radio val. Liet. Aidų vedėjas Z. Juknevičius, ALOST pirm. J. Čikštas, mokytoja Paserbskaitė-Baliūnienė, muzikas V. Rymavičius -- ACC pirm. A. Jasaitis, mokytoja N. Juknaitė, SLA pirm. inž. Pranas Aleškevičius, Balsus suskaitė inž. Algimantas Rastauskas, J. Mičiūdas, sekr. SLA sekr. R. J. Stalioraitis ir inž. J. Gaidimauškas. Tai pirmas atsitikimas pasaulyje, kad lietuvių parengime, kuris buvo begaliniai puošnus, dalyvavo ne vien šalies Miss (lietuvaitė N. Juknaitė) bet ir Miss Universo.

* Paryžiuje pradėjo veikti lietuvių poeto garbei Milašiaus draugų draugija-Association des Amis de Milosz. Pirmininku išrinktas poetas Jean Audard, iš jaunatvės didelis lietuvių poeto gerbėjas. Milašiaus veikalų leidėjas Andre Salvare, poetas Jacques Buge, Sorbonoj apgynęs tezę apie Milašių, dabar rašąs tezę apie Milašių Bellemain Noel, ir kiti yra draugijos nariai ir Milašiaus gerbėjai.

VIE NYBĖ

1886 - 80th ANNIVERSARY YEAR - 1966

BROOKLYN, N. Y. JUNE 9, 1966

TWENTY CENTS

"BEGIN HERE"

By JANUS DI TURNO

For some time we have been toying with the idea of nominating the Lithuanian man of the year. Of these we have many and of varying sizes. However, were we in a position to devise a kind of Lithuanian Nobel-Pulitzer award, we would offer it unhesitatingly to Dr. Pius Grigaitis, the venerable sage of Chicago, who is our own William Allen White and whose EMPORIA GAZETTE is the NAUJIENOS, the Chicago newspaper he has colored to the extent of making it synonymous with himself. It is hard to visualize one without the other.

To call him a man of the year is to do a disservice, perhaps border insult. While it may not be easy to capture his essence or measure the influence he has radiated into Lithuanian life, there can be little doubt that here is a man of decades. His active lifetime carries us from the years of Barbara Tuchman's "Proud Tower" that witnessed the crumbling of the old world, through the eras of the Tzar and Kaiser, of Lenin and Stalin; of Harding, Coolidge, Roosevelt and before, through Hitler and Mussolini up through to our own age of Mao, De Gaulle and Johnson, when again an entirely new world is trying to acquire a form that outwardly at least may seem like nothing we knew before.

In a context of a world in momentous throes of transition it is remarkable to note how Dr. Grigaitis has always been a force for first essentials, and thus for an invaluable thread of continuity, and thus also for stability in life. The central core of him as a public figure and editor is perhaps the uncompromising, utterly unshakeable stand he has -- always -- held that the social order, both in its grand designs as well as in its minor specifics, must be, IS, SHOULD BE and WILL BE, democratic. Parallel to this, he has been expending himself boundlessly to demonstrate the corollary proposition that homo is sapiens and not pus, and that only in a democratic environment can this be true. In his time he has been sorely tried in this struggle by hurt and disappointment, and it is perhaps the measure of the man that at bottom, as his writings have demonstrated, he can still be optimistic, willing to move from books to rostrums when needed, and still be fairly tolerant of human foibles.

Perhaps the first monument to his dedication to democratic ideals is the fact that the basic tenor of our Lithuanian intellectual life is clearly liberal and democratic -- at its healthy core, whatever temporary bizarre ripples may fleet through it, and that basically his enemies honor him as much as do his friends. His stand on Lithuania is too well known to need comment, except to say that the preponderantly democratic image that Lithuania has, despite contrary events, is again a monument to his labors in very large part. One can still hear his thundering voice coming through from the thirties that Lithuania is and will be democratic despite an aberration. To add the decades he has spent on the Lithuanian American Council is once more like citing the obvious, but at the same time it is hard to grasp the council's longevity without his idealistic dedication to it and the stabilizing role he has repeatedly played in this and other instances.

Continued on Page 2

MRS. P. LAPE of Stony Brook, N. Y. during a recent visit in Lithuania with a friend. The photograph was taken at the famous cathedral in ancient Vilnius, now an art gallery. Mrs. Lape, a correspondent of Vieniye, visited her two brothers and other relatives in Kaunas and Panevezys.

AFTER 25 YEARS OF ANTI-GOD IN LITHUANIA

By DEMIE JONAITIS

A torrid little volume "The War Against God in Lithuania" by Dr. J. Savasis presents a blow by blow account of the Soviet's maneuvers for a quarter of a century to extirpate religion in a nation which Pope Pius XII in 1939 called "a frontline fortress of Catholic faith in northern Europe."

Twenty five years of organized religious persecution have not atheized Lithuania. Party Secretary Antanas Snieckus, must still call for more effective methods of communizing youth and of probing for reasons why Lithuanians adhere to "religious superstitions."

Ironically, the communists have not succeeded in atheizing their own people, the Russians. According to current Kremlin revelation, the 23rd Soviet Congress strongly berates its hard-working anti-religion propagandists

as inadequate and unsuccessful.

WHAT NEXT?

A West German publication "The Crisis in Soviet Atheism" reveals that today: "The basic principles of militant atheism are undergoing thorough revision. This process has led to official Soviet re-evaluation of religion as a Weltanschauung (world outlook)." Simultaneously, Lithuanian-born Swedish theologian Dr. Haralds Biezais declares, in an interview, that Soviet anti-religious ideology has experienced no real change.

Bridging these statements issued by Dr. Biezais and the Munich analysis, we can foresee no abatement of Soviet religious persecution but a development of more refined patterns in methodology.

THREE THREATS TO MARXISM

Unforeseen changes, however, are not impossible. Three conditions, currently fermenting behind the Iron Curtain, might very well precipitate unexpected developments.

First, an underground church functions within the Soviet boundaries. Cornell University's Very Rev. Dimitry Konstantinov tells us, "I am convinced that the Church today resembles an iceberg. All that we see is the visible upper part. The main structure is underground where it has been driven by persecution."

Second, the Soviet's reaction to international political situations may influence the course of its religious assaults. In the past, the communists' war against God in Lithuania has waxed and waned according to the Soviet's political status and its

relationship with Germany.

Khrushchev assumed a more considerate attitude towards religion and denounced the brutality of Stalinist religious persecutions in order to establish in the popular mind an image of himself more favorable than Stalin's. When he resumed his attacks, it is significant that his attacks were aimed at the Lithuanian clergy for their "bourgeois nationalism" and their alleged devotion to Germany. For twenty five years, the communist press has not allowed Lithuanians to think of Germany, despite post-Hitler changes, in any other way except as a barbaric militaristic nation which killed millions. Current developments of a fraternity between East and West Germany, together with West Germany's trade pact with Red China, may very well divert the Soviet from concentrated efforts to persecute the religious under its occupation.

A third, surprising threat to communist anti-religious machinations is the burgeoning involvement of Soviet intellectuals in religious philosophy. Ignorant of theology and liturgy but trained to deal with abstract philosophical concepts, Russian intellectuals are becoming engrossed in the study of Christian thought in the writings of Jesuit scientist-philosopher Pierre Teilhard de Chardin and Russian religious philosopher Nikolai Berdyaev.

THE OUTCOME?

"The spread of these ideas among the Soviet intellectuals," writes New York Times correspondent M. S. Handler, "may, for the first time, put into the arena a potent and dangerous ideological and esthetic counterforce to Marxism."

DR. PIUS GRIGAITIS, editor of Lithuanian daily Naujienos published in Chicago, Ill. discusses Lithuania's future with younger leaders. (From left) Algirdas Budreckis, L. Sabaliunas, Dr. P. Grigaitis and V. Adamkevicius.

VIENYBĖ

The oldest Lithuanian newspaper in the world was established by Juozas J. Paukštys in 1886, is published weekly (in June, July and August - bi-weekly), by Valerie Tyšliava and Juozas N. Tyšliava at 192 Highland Blvd., Brooklyn, N. Y. Telephone APplegate 7-7257. Editor: Salomeja Narkelūnaitė; Managing Editor: Valerie Tyšliava; Senior Editor: Vytautas Sirvydas; English Editor: Demie Jonaitis; Associate Editor: Edvardas Salaitis. Entered as Second Class Matter October 23, 1907, at the Post Office in Brooklyn, N. Y. Subscription rate: \$7.00 for one year. Three week's notice is required to change a subscriber's address. Advertising rates on application. All rights are reserved and no part of this newspaper may be reproduced without the consent of the Publishers. All manuscripts are subject to editing.

Janus di Turno *Continued from Page 1*

DR. PIUS GRIGAITIS

The biographer of Dr. Grigaitis will have a fascinating time before him. We have not even scratched the surface here. Should Dr. Grigaitis be so inclined, it would be a publishing landmark to have him come forth with an autobiography. The span of years, of changes, of cataclysms, of social and political events, of his activity, his laboratory and his editorials encompass, represent a priceless, throbbing distillation of experience and wisdom that only he himself can put into printed word. How many among us can speak with authority and first hand knowledge of a participant from bygone days, when Lenin was barely known, President Johnson was not yet born, and still bring to this day a message crackling with life and immediacy which tells us that, in the end, it is always the human being and welfare between human beings that counts, whatever isms and other vagaries cross the scene, and that the road to a better order among human beings is -- and will continue to be -- in democracy.

CURRENTS *By LEONARDAS ANDRIEKUS*

Your blood courses through my veins,
Blood of God and man.
Lord, having felt Your pulse,
Its ceaseless cosmic rhythms,
In my body,
In the road's small stone,
In the stars' chorales,
I have not slept in peace.

My veins swell with hot currents
From divine sources,
Flowing from Golgotha
To ravage life's coldness
Like ice,
To ravage reality
With death's darkness,
With moans of man and rock.

Lord, as the roar of holy rhythms
Rushes on me,
The road's small stone becomes kin,
The farthest stars
Kin-close:
My broken wings
Heal
I discover new power in wings.

Translated by Demie Jonaitis

International Trends: Germany

- Implications for Lithuania -

By DEMIE JONAITIS

WEST AND EAST GERMANY TODAY

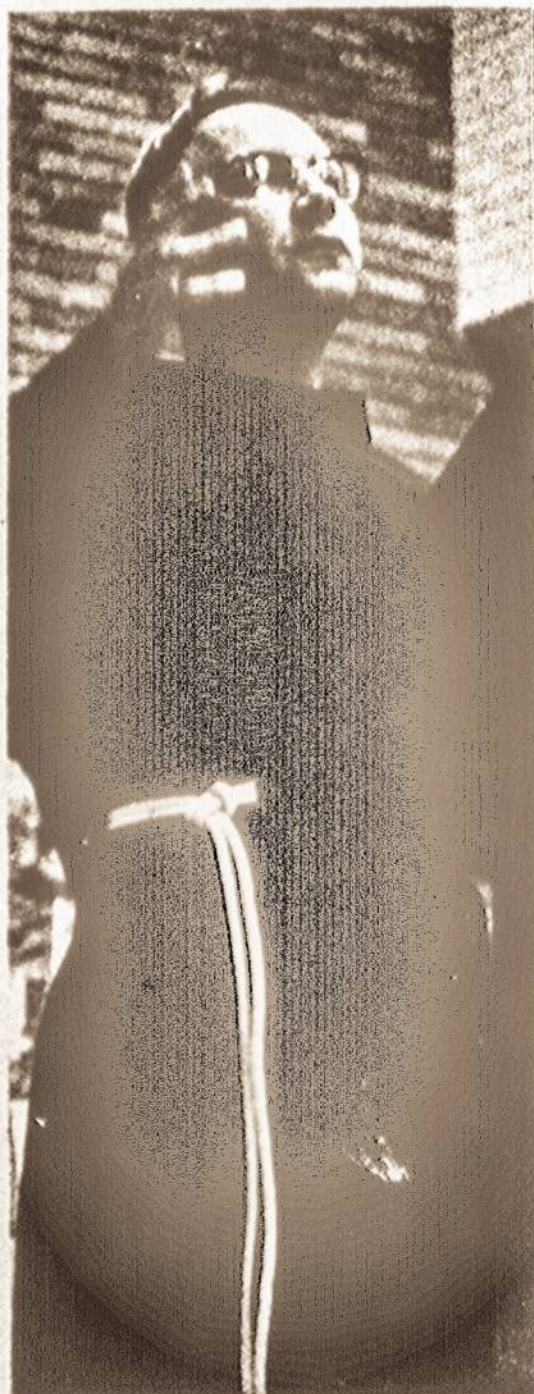
West Germany, after 21 years of isolation in which it has disregarded communist Ulbricht's perennial plea for German unification, now breaks its determined silence and asks for cultural contacts, travel and dialogues between the west and east. This development is of paramount interest to Lithuanians-in-exile who, today, debate the value of intercultural exchange with Lithuanians behind the Iron Curtain.

The Bonn government currently proposes a non-aggression pact with Russia similar to that urged by President Kennedy four years ago for which he was severely criticized by West Germans. The Bonn government hints it is prepared to make territorial sacrifices to obtain a peace treaty by a reunited Germany. Konrad Adenauer himself now believes that "Russia has joined the ranks of the nations that want peace," although her desire for peace may be motivated by the need to secure her western front should war with Red China develop.

In the case of Lithuania, a quarter of whose population lives in exile, the question of national unification is a motive worthy of consideration. If at least in the cultural sense.

CO-EXISTENCE: WEST AND EAST WRITERS

Group 47, an organization of German writers with headquarters in West Germany, has been holding a literary conference this spring in Princeton University to which it invited East German writers like Peter Huchel and Stephan Hermlin to engage in cultural discussion with West Germans like Gunter Grass and Peter Weiss.

LEONARDAS ANDRIEKUS

Such an interchange among Lithuanian writers would be denounced by many of our Lithuanians as treacherously dangerous to the cause of Lithuanian freedom. Our people, confronted with the question of interchange, seem to forget their nationalism as well as the principles of their religion. If two Lithuanian poets were to meet face to face in one room, Franciscan Rev. Leonardas Andriekus and Iron Curtainite Miezelaitis, both seated and enjoying coffee together, our exiles would protest; that's not coffee, it's poison! Germans, with problems similar to our own, apparently do not think so.

LITHUANIAN POETS: WEST AND EAST

Now English Vieniye presents to you an inter-Lithuanian ecumenical meeting of two poets -- Andriekus and Miezelaitis -- one from the west, the other the east. Each writes in a framework of diametrically opposed ideologies, neither of whom we think should be silenced because, only when each is democratically free to say what he thinks, having listened to the other, each will be in the position to think once more and

reevaluate the two ideologies which divide Lithuania as well as the world. It is significant that, in Russia today, the thought of Jesuit Pierre Teilhard de Chardin is attracting Russian intellectuals; in the United States, on the other hand, Marxist-Leninist thought is attracting long-haired beatniks.

E. Miezelaitis

MAN *By EDUARDAS MIEZELAITIS*

My feet firm on the earth
My hands raised to the sun
I stand between two spheres --
My head, like sun and earth, a sphere --
My brain a deep-grooved mine --
I create great things of steel
Railroads girdling the earth
Ships ploughing deep oceans
Planes outdistancing birds
Rockets faster than lightning,
Faster than my own thoughts.

What is earth?
What is it without me?
A dead, heavy, wrinkled globe,
Its ugly, lifeless, pock-marked face
Mirrored by the moon.
In sadness it created me
Gave me a head, round like earth.
My small sphere has encompassed
The earth's large sphere --
I have taken its place in the sun --
I have given earth its beauty
I have made it new, young, glorious
As it never was...

Around me, spin
Cities with skyscrapers,
At my feet -- bridges, ships,
Trains, machines, like crawling bugs
Around my head circle planes,
From my hands rise the watchers --
The flocks of doves.

I stand
Tall, resplendent, honest
I am the bridge
Between earth and sun
I stand in earth's center
I send smiling sunlight
To the earth's four byways
Communist
Man
I.

Translated by Demie Jonaitis

CLOSE-UP

-Among Our Distinguished Lithuanians-

A feminine touch comes to banking in the person of Mrs. Anne Cheleden, hard-working executive vice president of Liberty Federal Savings and Loan Association.

Fair-haired and soft-spoken, Mrs. Cheleden heads the institution's bustling Mount Airy branch at Stenton Ave. and Duval St. in Philadelphia, Pa. Both she and Liberty Federal pioneered in this neighborhood many years ago.

"We felt that the area was ripe for a savings bank because of the average age of the children," she said. "We thought that people here would be interested in saving -- especially in saving for college educations for their children."

Although three other banks have since moved into the neighborhood, Liberty Federal retains its distinctive touch-fostered in great part by Mrs. Cheleden herself. "We have always concentrated on community life and on community service," she declared.

"For instance," she said, "there's our baby coach parking. If you look outside on the pavement you'll see lines drawn to form spaces in which baby coaches may be parked. This attracted quite a bit of attention," she laughed.

However, community service at Liberty Federal means more than baby coach parking. The bank is widely known for its art and hobby exhibits and for its community meeting room.

"We solicit paintings for our exhibitions and things for hobby displays," Mrs. Cheleden explained. A tastefully furnished lounge area in the bank serves as a showcase for the works. Local talent is featured.

The Friendship Room is another feather in the cap of Liberty Federal. Used by more than 6,000 persons last year, the meeting place serves about 25 groups each month. "Civic and charitable organizations meet here free of charge," she pointed out.

Mrs. Cheleden is accustomed to innovating. When the branch was first started it was she who designed and furnished the facilities and began operations.

She launched a new service for the locality -- a community meeting place called the Friendship Room, opened by Liberty Federal at 1625 E. Wadsworth Ave. in Philadelphia, Pa.

Purpose of the facility according to Mrs. Cheleden "is to accommodate more groups and larger groups." The capacity of the new room is 65.

Residents who enter the one-story community building find themselves in an attractive lounge area which reflects the decorating talents of Mrs. Cheleden.

"Art is sought for exhibit and hobbies for display here," she added. Beyond the Early American lounge is the large meeting area. Space is also provided for a mortgage servicing agency.

"This gives us a chance to help folks in the community who wish to buy, build or renovate homes," she ex-

plained. The agency is open from 9:30 a.m. to 4 p.m.

In appreciation for service to the community rendered by the bank, the neighborhood has responded with three awards. The West Oak Lane Achievement award for community service -- a statue -- was presented to Mrs. Cheleden on May 7, 1964. A citation from Hadassah Women and a plaque from Jewish War Veterans Post 672 both pay tribute to Liberty Federal's cooperation with civic and veterans groups.

The concept of a bank as both financial institution and a service organization has been evolved by Mrs. Cheleden during a long career in banking. "I had 12 and one-half years in the commercial banking field before marriage," she declared. "After I had my children I began to come in part-time to train personnel, do promotion work and arrange window displays."

Mrs. Cheleden sees a bright future for women in banking. "There's a tremendous opportunity."

For the woman interested

MRS. ANNE CHELEDEN, executive vice president of Liberty Federal at work in her office.

in a financial career Mrs. Cheleden recommends a good business background or economics. College training is definitely an asset.

What does Mrs. Cheleden's husband think about her ca-

Letters to the Editor

Algis X., Richmond Hill, N. Y. writes:

I'm fed up with Lithuanians. It's nag, nag, nag; talk Lithuanian, act Lithuanian, bleed Lithuanian. I prefer Greenwich Village where people are real; they're free, they're natural, they're happy, they're everybody. That's where I intend to stay and as I'm writing this I hope you'll print it in your snobbish paper. My American friends may be long haired but they are long on brains while short-haired Lithis are even shorter in the cerebral area.

Dear Algis:

Long haired Greenwich Village intellectuals use LSD to expand their "consciousness."

This is old stuff. The people in your Lithuanian background, have experienced the LDS of actual history. They are acutely conscious of what life is like.

The ancient Greeks had a solution for your problem: see life clearly, see it whole; cultivate the golden mean with a sound body -- a sound mind.

MRS. ANNE CHELEDEN and Mrs. Helen Vainiunas, treasurer of the Liberty Federal Savings and Loan Association, arranging another art exhibit at the branch office.

Photo by S. Narkėliūnaitė

CHARLES CHELEDEN, President of the Liberty Federal Savings and Loan Association (standing at right), with some of the bank's clients at the main office - 204 North Broad Street in Philadelphia, Pa. Liberty Federal was established in Philadelphia by a group of Lithuanians 65 years ago.

reer? A lawyer, Mr. Charles Cheleden is president of Liberty Federal. "He's always encouraged me. We're in harmony there," she smiled. "We have always supplemented each other's ambitions."

In addition to achieving success at the bank, the Cheledens have found time to rear three children. Ruth, Mrs. Charles Kerber, is a graduate of Rosemont College and the mother of four youngsters. She was responsible for the start of art exhibitions at the bank.

Carol Ann, Mrs. John Alcorn, is an alumna of Chestnut Hill College. She has three children and teaches harp in the Philadelphia diocesan high schools. A son, Charles G., was recently graduated from Villanova University. He is now attending the University of Georgia, training to be a Navy Supply Officer.

Home for the Cheledens is 6830 N. Broad St. "We have quite a large house," she said. "You might say I look forward to living in a luxury apartment in the future."

JACK J. STUKAS, whose book "Awakening Lithuania", is to be published soon. Mr. Stukas directs a weekly radio program "Memories of Lithuania" over station WEVD. He is also director of the Institute of International Business and associate professor of marketing.

Lifeline:

By ALMUS SALCIUS

LITHUANIAN CULTURAL EXCHANGE

LITHUANIANS EAST AND WEST

Lithuanian art censorship flourishes in the United States, promoted principally by critics of the U. S. A. -- USSR cultural exchange program. For the past seven months, a treasure chest of the latest graphic art works from Lithuania has remained hidden in Chicago, although some of this work was exhibited in the Saturday Review. The keeper of these works is forced to play safe among the Lithuanians in the United States, just as the people in Lithuania are forced to play safe and act only in accord with the ever-changing moods of the Kremlin.

This situation is neatly epitomized by that young poet Voznesensky who speaks of "anti-heads":

"Ah, my critics, how much I love them:
Upon the neck of the keenest of them,
Fragrant and bald as fresh-baked bread,
There shines a perfect anti-head."

AN INTERNATIONAL LITHUANIAN ART EXHIBIT?

New York Lithuanian art enthusiasts hoped to promote an international Lithuanian art exhibit. Feelers for such a show in Lithuania's capital failed. One reason was political; our State Department does not recognize the incorporation of the Baltic States into the Soviet Union.

The possibility of presenting such an exhibit in Warsaw, Poland, was considered. Lithuanians in Poland expressed interest in such a project to celebrate the 90th birthday of the Polish-educated Lithuanian genius K. Ciurlionis. But the Communist Ministry advised: "Sorry, for the next two years all the galleries are booked in advance."

Lithuanian artists, politically trapped, nevertheless managed to arrange a showing of "Soviet" Lithuanian art in Warsaw -- without representational Lithuanian art from abroad.

Is the cultural exchange between "Communist" and "Capitalist" Lithuanians possible? Certainly -- if political bigwigs would leave such innocent matters as art alone.

(Editor's Note: We suggest our columnist Salcius and our readers evaluate the Soviet view of such "innocent matters" as art by reading Theodore Denno's "The Communist Millennium.")

VOZNESENSKY'S TRIUMPH -- A REALITY?

In Russia, there have been writers like Blok, Iesent, and Majokowski, great poets all, refugees from Stalin's terrorism -- who escaped into suicide. Today in America, there are hundreds of foreign-born talented poets who must scrape up a living through mediocre jobs -- who care about poetry here? But a star has risen, the adopted child of the New York Times and of "Russian experts, poets, and non-poets" -- Andrej Voznesensky.

Our State Department, on the advice of CIA-inspired "United States-Baltic Policy" experts, has permitted Russian Voznesensky to tour the United States and read his poetry. We are told that Pasternak was his first inspiration. But nothing is said anywhere about those pre-Communist Lithuanian poets whose lives ended abroad -- Radauskas, Tysliava, Aistis, who were as modern thirty years ago as Andrej Voznesensky is today. This reminds us of the event when the famous Soviet writer Alexeji Tolstoj whispered to a Lithuanian poet 26 years ago on the occasion of the incorporation of Lithuania into the U. S. S. R.: "Just too bad it only 3 million Lithuanians are joining us, if you were at least 30 million, there would be a refreshing Western breeze to our life..."

NEW YORK ART SHOW BY IGNAS

Vytautas Ignas, student of our celebrated Lithuanian-exile artist V. K. Jonynas, presented a one-man art show in Maspeth, New York, which proved to be outstanding -- one of the best presentations of Lithuanian art in many years. While there were some critics, the "anti-heads" who tossed off opinions about the influence of artists like Picasso, an old lady recently from Lithuania loudly declared, "When I look at these paintings, I feel I am home again!" The artist gratefully acknowledged her reaction as "the best criticism" of his work.

Ignas' work lyrically re-echoes Lithuanian folklore in the manner of Ciurlionis' symbolic abstracts. His paintings evoke the visual sensations of Samogitian hilly landscapes rich with lakes and pines. One Lithuanian art collector acquired four Ignas paintings which he regards priceless memories of Lithuania.

VIENYBE PRESENTS MAGDA BALCIUNAS

Noted Argentine pianist Magda Caballero de Balciunas was presented to an intimate gathering of Vienybe friends, who were impressed by her masterful, delicate rendition of Schuman and Schubert.

Mrs. Balciunas, a non-Lithuanian, is the wife of a prominent Buenos Aires Lithuanian businessman. It would be of value, internationally and ecumenically, if she were to visit Vilnius, Kaunas, Klaipeda and other Baltic cities and present concerts featuring the music of German geniuses for which she, not a German, has such an affinity.

ARCHITECT ANTANAS VARNAS - DESIGNER OF THE MASARYK TOWERS

ANTANAS VARNAS

Dr. V. E. ANDIC recently wrote the following article about our Lithuanian architect Antanas Varnas in the Slovensky Sokol publication:

An unusual privilege was provided to this writer -- to visit the Masaryk Towers in New York City. It so happened that a dignified guide, Architect Anthony Joseph Varnas, led me directly to the gymnasium. There we found workers proceeding with their work at good speed, even though it may still take some ten months before the interiors of Masaryk Towers are completed. Work goes on simultaneously in many buildings at the same time. The gymnasium is a very comfortable large hall with adjoining showers for both men and women. Architect Varnas also gave me a tour of the swimming pool with its nearly well equipped showers and dressing rooms with lockers.

Masaryk Towers is a complex of six buildings next to Williamsburg Bridge at Delancey and Columbia, two blocks from Delancey station of the IRT subway. At the entrance to each building there is an entrance arch in the form of an "M", symbolizing the Masaryk Towers, designed by Architect Var-

nas, who also designed the gymnasium and the swimming pool. Passing through the entrance one moves into the area containing the apartments alongside corridors in all the six buildings and on each of the twenty-one floors. Besides the subway, one can reach Masaryk Towers driving on the Roosevelt East Highway to the Hudson Exit.

Masaryk Towers are located in interracial area as most parts of New York City are, in contrast to previous times when there existed solid ethnic islands, including a Czechoslovak section around East Side and Seventy-Second Street. When Thomas G. Masaryk came to the United States one of the questions on the form he had to fill out for the Immigration Office, was "What is your race?" Masaryk answered "Human" -- so typical a philosopher and humanitarian, for he was just that.

The Masaryk Towers were started under Mayor Robert Wagner's administration and continue under Mayor Lindsay's new administration as low-cost cooperative housing for middle-income groups. Comfortable apartments from efficiency to three bedrooms apartments will rent to any one, yet it is hoped that many Americans of Slovak and Czech origin, including Sokols, will locate there.

As a cooperative it will have its own self-administration which means that the present Board may eventually be replaced by the elected representatives of those who will actually live there.

The present administration has an opportunity now, since the majority of the Board members are Sokols, to make arrangements for at least a period of some years to effect a contractual obligation as to what dispositions are to be made concerning the gymnasium, the provision for literature about Masaryk Towers and Masaryk himself, the placing of books into

the local branch of the New York Public Library, etc. This presupposes that the Sokols have a committee to work out these details and present the Board with proposals and then unanimously stand behind their presentation. The entire area will be rebuilt and beautified and therefore some proper orientation signs for identification, possible name of the Street, etc., would be in order.

The Sokols are indeed fortunate to have a friend an architect who can and does have constructive ideas helpful in executing the building program. He is of Lithuanian descent, although he was born in St. Petersburg on April 3, 1908, where his father studied theology and his mother medicine. Eventually his parents returned to Kaunas (Kovno), Lithuania, and later to Klaipeda (Memel) working in the Department of Finance and Taxation of the Lithuanian Government. While in Russia he visited Saratov and other areas on Volga River where the Czechoslovak Legionnaires found themselves at the end of the First World War. During the years 1928-1938, Mr. Varnas studied technology in Czechoslovakia and he received his degree in architecture. He loved Praha and being musically inclined he enrolled in the Prague Conservatory's Department of Directing and Stage Design. He even participated in several movies and helped to stage others.

Among those in which he actually acted with most students from the Conservatory was the film "Before the Graduation Examination" (Pred Maturitou). In Prague he was the co-founder of the University Aero Club and learned flying and gliding. He was also a figure skating champion.

In Prague he naturally attended the Sokol slets and attended classes in fencing at the Tyrns House as a member of Sokol unit at Smichov, Prague II. Here in the United States he attended the Sokol events in the Boonton and Sokol Woodlands camps and he plans to spend his 1966 vacation in Sokol Woodlands, Barryville, N. Y. Architect Varnas is a distinguished gentleman of good educational training and professional experience. Before coming to the United States in 1946 he worked for a while at Stuttgart where he built bridges and helped to build the city airport. He also worked for UNRRA and was in charge of heating supplies for some ten thousand refugees. In New York he worked for the city as well as for private firms. At the Time when the Sokols were doing research on real estate property Mr. Varnas was invited to act as advisor on the Masaryk Tower project. He received the first prize in the competition for plans to build the headquarters for the Association of the East European Captive Nations. This year he acted as Director of the Nationalities Division at the 19th Annual Loyalty Parade, staged by the Veteran of Foreign Wars of America.

SOS -- FROM LITHUANIA

Artists in Lithuania are restricted by an imposed ideology, but they seek to be heard, seen and communicated with -- much the way pianist Magda Balciunas seeks to communicate through German music.

We have a touching letter from Dr. Jurate and Dr. Ceslovas Norvaists in Lithuania who report that an international contest for the best dancers of waltzes, tango, cha-cha, rumba, samba and pasadoble will take place in Europe. They are concerned with a national problem: they say, if Lithuanian dancers should win the international contest, much prestige would be added to "our little Lithuania." But they are troubled; they say, if we win -- who will notice? We are small -- who will care? We need publicity for Lithuanian cultural achievements.

LITUANUS

To publish the 11-year old scholarly journal Lituanus the coming year, a sum of \$12,000 is needed. Contributions may be sent to Lituanus, P. O. Box 9318, Chicago, Ill., 60690.

WORLD YOUTH CONGRESS

This summer's Lithuanian World Youth Congress will need \$45,000 to cover expenses. Checks may be sent to Lithuanian Youth Congress, Mrs. B. Juodikis, 1704 East 227 St., Cleveland, Ohio, 44117.

SILUVOS KOPYLYCIA

The Consecration of Siluvos Chapel in Washington, accompanied by a program of congresses, musicale, gala dinner, will require \$25,000. Checks for this project may be sent to The Lithuanian Religious Committee, 225 South 4th St., Brooklyn, N. Y. 11211.

Jo vardas...

Atkelta iš 5 psl.

Buvę jo auklėtiniai, kurių tarpe šiandien turime ne tik Lietuvoje gyvenančių, bet ir po visą platųjį pasaulį išsisklaidžiusių mokytojų, gydytojų, žurnalistų, inžinierių ir kitų kitokių, jį visad prisimins kaip nepaprastos dinamikos žmogų.

Kaip pedagogas, jisai buvo nuostabus. Dėstydamas lotynų kalbą vyresniosiose klasėse, jis mokėdavo mokiniuose sužadinti taip sunkios ir neįdomios kalbos pamėgimą, iškeldamas jos formų turtingumą, skambumą, jos panašybes su lietuvių kalba, kartu pabrėždamas taip pat senovės romėnų kūrėjų minčių gilumą ir bendrai antikinio pasaulio įtaką j mūsų dabartinę civilizaciją.

Pamokų metu jisai buvo nepaprastai griežtas ir žiauriai daug reikalaujantis. Iš jo dėstomojo dalyko -- lotynų kalbos -- mokiniai būdavo geriausiai paruošti, o tai paaiškėdavo per brandos egzaminus, kuriuos mokiniams reikėdavo laikyti prie lenkų komisijos, nes gimnazija neturėjo teisių, švietimo ministerijos atstovai visuomet žavėjosi jo dėstomo dalyko metodiniu pravedimu, mokinių aktingu dalyvavimu pamokose ir jo darbo pasiektais rezultatais.

Už mokyklos ribų jis buvo malonus, prieinamas ir dosnus net tiems, kurie pamokų metu "šimtą velnių" iš jo gaudavo. Bet iš mokinio reikalavo pagarbos mokytojams, auklėtojams ir vyresniesiems, ir disciplinos.

Savo kalbose jaunimui, kaip gimnazijos kapelionas, visados pabrėždavo Tėvynės meilės, grožio ir gėrio idealus. Mokiniai ne tik bijojo jo dėl jo griežtumo, bet jį gerbė ir mylėjo. Turėjo jis daug vargo vienu laikotarpiu, kada reikėjo saugoti gimnazijos jaunimą nuo žalingos plečkaitininkų įtakos, kai tie, iš nepriklausomos Lietuvos atbėgę po tenai nepasisekusio pučo, lenkų remiami, stengėsi gimnaziją išsprogdyti iš vidaus. Savo laikraštelyje Pirmyn jie juodino visus nusipelnčius lietuvių tautai asmenis nepriklausomoje Lietuvoje ir veikėjus Vilniaus krašte.

Jų įtaka pradėjo skverbtis gimnazijon tada, kai ji buvo vos tik užsimezgsusi, be pilno mokytojų komplekto, vos ant kojų pastovinti. Kartu su tuometiniu gimnazijos direktorium dr. A. Rymu kun. Micui pavyko išgelbėti gimnaziją nuo skandalingo griūvio. Po to, kun. Micus rūpi-

nosį atstatyti mokykloje discipliną. Jo svajonė buvo pakelti mokslo lygį ne tik iš savo dalyko, bet ir iš visų kitų gimnazijos programon įeinančių dalykų, norint išlaikyti konkurenciją su gretimai esančia lenkų gimnazija ir norint užkirsti kelią lenkų švietimų organų priekaištams dėl žemo lietuvių mokslo lygio. (Iš lenkų pusės per visą gimnazijos gyvavimo laiką buvo daromi priekaištai ir ieškoma pretekstų ją likviduoti, ar tai netvirtinant mokytojų ar pačios gimnazijos vadovybės.)

Nestigo taip pat ir destruktivių elementų ir pačios gimnazijos viduje. Buvo ir tokių, kurie, tarnaudami lenkų žvalgybai, pranešinėdavo priešui apie lietuvių veiklą bei nusistatymą valstybės atžvilgiu. Būdavo ir sąmoningų provokacijų, po kurių sekėdavo kratos, tardymai, mokytojų suimtinėjimai ir grasinimai, kad gimnazija taps uždaryta. Nelengvas tad buvo darbas, kai gimnazija visą laiką buvo kaip ant vulkano.

Diplomatiniiais sumetimais reikėjo palaikyti ryšį ir su lenkų visuomene, dėl ko kai kurie iš nesiorientuojančių kun. Micui prikišdavo lenkiškas tendencijas. Bet jisai nebojo ir darė visa, ką galėjo, kas tik gimnazijai neštų gera. Panašiai darbavosi ir gimnazijos direktorius A. Petraitis bei gimnazijos mokytojai.

Greta užsiėmimo gimnazijoje, globojo kun. Micus mažutę, skurdžią, prie pat deklaratyviškai esančią lietuvišką Linkmėnų parapiją. Šitoji parapijėlė buvo jo "taupomoji kasa," kurion jis įdėdavo didelę dalį savo nemazos algos. Jisai platino ten Vilniaus lietuvių spaudą ir knygas. Klekvienu progą atsargiai kalbino žmones neišsileisti kitatautiškos mokyklos, sugebėjo išlaikyti lietuviškas pamaldas, nors ir turėdamas konfliktų su valdžia.

Kun. Micus labai mylėjo ir gerbė lietuvišką kaimo liaudį už jos aukštą religingumą ir tautiškų tradicijų laikymą. Abiturientams klekvienu progą primindavo neatitolėti nuo savo tautos branduolio, tvirtindamas, kad tik liaudis išlaikė nuo pražūties tokią gražią, seną kalbą viso kultūringo pasaulio pasigėrėjimui.

Į lietuvių tarpusavio ginčus beveik nesikišdavo, dažnai tik pasijuokdamas iš žmonių staurumo. Smarkiai kovėjo prieš intrigas ir įskundinėjimus lenkams. Jis nuolat kartodavo: "Bėgti pas galingesni ir dar svertimtautį ir skusti jam savo broli --

Švenčionių Lietuvių Gimnazijos moksleivių ateitininkų kuopa su savo kapelionu kun. Aleksandru Micu (viduryje) 1937 m. Jo dešinėje valdybos pirmininkė Salomėja Narkėliūnaitė. Didžiama matomų narių šiuo metu gyvena ir dirba Lietuvoje, jų tarpe yra žymių gydytojų, inžinierių, pedagogų. Užsieniuose iš jų tebėra M. Siniutė-Noreikienė (Chicagoje), Bronius Saplys Kanadoje (Toronte) ir Pranas Šablauskas (Rochesteryje).

tai amžina vergo savybė ir tik primityviems žmonėms suprantamas pasielgimas."

Pats būdamas nepaprastai ambicingas, ir gimnazijos jaunimui stengėsi įkvėpti krikščioniškos ir tautinės savivarbos pajutimo reikalingumą.

Iš Švenčionių, lenkams gimnaziją uždarius, jisai

buvo nuvykęs į Austriją, kur Vienos universitete studijavo palyginamąją indogermėnų kalbotyrą. Lietuva atgavus Vilnių, 1939 m. -- 1941 metais buvo liet. gimnazijos direktorium N. Vilniuje. 1941 m. pavykus išvykti į Vokietiją, bažnytinės vyriausybės jis buvo paskirtas eiti dvasininko pareigų į Gautingą,

Bavarijoje. Tenai ir prabėgo daugiau kaip 25-eri jo gyvenimo metai. Dabar tik kuklus kapas Gautingo kapinaitėse kurių laiką praeiviams primins tą energingą lietuvi. Bet ne visai jisai numirė -- jo atminimas dar ilgai pasiliks jo buvusių auklėtinų širdyse, o jo vardas -- Vilniaus krašto liet. istorijoje.

Dail. Mikšio paroda Europoje

Po sėkmingos parodos New Yorke praėjusių metų pabaigoj, sekanti Žibunto Mikšio dailės paroda buvo atidaryta Detroite, International Institute, šiemet balandžio 17-24. Dabar neseniai pasibaigė jo darbų paroda Giessen galerijoje, Sossol, Vokietijoje. Paroda tęsėsi nuo balandžio 19 iki gegužės 24 dd.

Apie Ž. Mikšio darbus šioje parodoje vokiečių spauda kalbėjo su giliu dėmesiu ir respektu. Giesseno laikraštelyje Giessener Anzeiger, 4/20/66, du vertintojai, Kurt Heinze ir Dr. P., apibūdino Ž. Mikšį, Kurt Heinze straipsnyje, "Literat und Grafiker", (Literatas ir Grafikas) sako: "Mikšyje gyvena E. T. A. Hoffmano dvasia, jis turi iliustratoriaus talentą, kuris savo dvasiniu pašaukimu suvokia dabartį. Jis, kaip didelis supaprastintojas, yra modernus; jo darbai veikia nuoseklią naudojamų priemonių ekonomija... Mikšys yra sielos dramatikas, jo nepakartojamo grynumo bruožas šauniais šikais išreiškia visą tragiką amžinai vergiškos dvasios."

Ž. Mikšio stiliaus savinumą šių dienų meno pasaulyje vokiečiai kritikai vertina labai teigiamai. Jau minėtas Kurt Heinze savo straipsnį baigia pastaba: "Taip gali išreikšti grafiką tik atsiskyrėlis ar nekonformistas; melancholiški, romantiški bruožai pastebimai rodo, kad Mikšys negali išsilaisvinti nuo traukos anų laikų, kai joks audringas eksperimentatorius savęs nenumindavo forminėm prašmatnybėm. Čia mes turime modernios technikos dailininką, visiškai įsipareigojusį Vakarų tradicijom, tyraus galvojimo mastytojį, taipgi apdovanotą poetą, seniai nustojusį vartoti spalvas, nes teptukas buvo ne jo priemonė save atskleisti... Šitas nemoderniškumas juo meliau priimamas, nes jis žymi talentą, kurio ryškiausia žymė, šalia techniško meistrišku-

mo, yra absoliutus sąžiningumas."

Tame pačiame Giessener Anzeiger Dr. P. straipsnyje "Ein Litauer aus Paris (Lietuvis iš Paryžiaus)", rašo: "Jis yra grafikas tas lietuvis, ir, kaip teko girdėti, ligonėlė, nelabai skubėjęs rodytis su savo parodom. Pažvelgę į jo fantastinius lino rašinius, apdairiai atliktas litografijas bei graviūras, matome, kad visa tai atliktas jautraus menininko. Tai nėra žmogus, kuris veržtųsi į skubius laimėjimus, ir taipgi ne iš tų, kurie bijotų praleisti progą. Praėjusiais metais jo draugai pasirūpino, kad ligų metų darbo vaisiai būtų parodyti parodose Paryžiuje ir Detroite (Mich.)."

"Temų apimtis yra labai ribota, keliais žodžiais pasakoma: žodiniai raižiniai ir kostiuminės figūros; bet abiem atvejais pergalvota iki detalių su pilnu menininko atsidadavimu ir atlikta maloni subtilumu, kylančiu iki žaismingumo."

Šie vokiečių spaudos atsiliepimai kalba apie ryškėjantį Žibunto Mikšio labai savigarą meninį veidą. Jis meną studijavo Neurnbergo ir Stuttgarto meno akademijose 1946-1949 m. Režisūrą studijavo irgi Stuttgarte 1947-1949 m. (JK)

* Newark, N. J. Stasys ir Elena Kavalus geg. 22 paminėjo 50 m. vedybinio gyvenimo sukaktį.

Park Florist

Gėlės pristatomos į bet kurias pasaulio vietas.

MATTHEW IR ADELE MAŽEIKAI
Savininkai

80-15 Jamaica Avenue, Woodhaven 21, N. Y.

Telefonas: Virginia 9-3112

WINTER GARDEN TAVERN Inc.

1883 Madison Street
Brooklyn 27, N. Y.

(Ridgewood)
Telefonas EV 2-6440

SALE VESTUVEMS
ir kitokioms pramogoms.
Geriausias lietuviškas
maistas prieinamomis
kainomis.

VYTAUTAS BELECKAS
Savininkas

POLAUDOTUVINIAI PIETŪS

THE
Arlington
Restaurant
ONA IR JONAS
VALAIČIAI
Savininkai
385 Arlington Avenue, Brooklyn 8, N. Y.
Tel. TAYlor 7-9842

SPORTAS

Edvardas Šulaitis

Šią vasarą Sov. Sąjungoje lankysis JAV vyrų krepšinio rinktinė, kuri įvairiuose miestuose susitiks su Sov. Sąjungos rinktinė ir pavienėmis komandomis. Pagal dar ne visai tvirtą tvarkaraštį, Amerikos rinktinė dvejais rungtynės žais ir Lietuvoje -- prieš Lietuvos rinktinę. Šios rungtynės yra numatytos rugpjūčio mėn. 2-3 dienomis Kaune. Jeigu šios rungtynės būtų žaidžiamos, tai būtų pirmasis Lietuvos sportininkų komandos susitikimas Lietuvoje su amerikiečiais. Pokario metais Pabaltijo valstybėse Amerikos krepšininkai jau yra viešėję -- prieš 5 metus jie žaidė Rygoje.

Lietuvos irklininkai Amerikoje yra rungtyniavę prieš Amerikos irklininkus, bet tą kartą jie rungtyniavo Sov. Sąjungos vardu. Krepšinio rungtynės Kaune žada vykti Amerikos-Lietuvos vardu.

Lietuvos reprezentacinė krepšinio komanda (be M. Paulausko, kuris buvo negrįžęs iš kelionės po P. Ameriką) -- Kauno Žalgiris rungtyniavo dideliame tarptautiniame krepšinio turnyre Sofijoje (Bulgarija). Čia lietuviai, bulgarai ir lenkai surinko lygų taškų skaičių, tačiau, pagal krepšių santykį pirmoje vietoje atsistojo Sofijos II komanda. Lietuviai liko antroje vietoje, o Varšuva -- trečioje. Toliaus vietos užėmė: Sofija I, Paryžius, Budapeštas, Praha. Paskutiniame susitikime lietuviai pralaimėjo Varšuvai 54:57; laimėjimo atveju -- lietuviams būtų užtikrinta pirmoji vieta.

Modestas Paulauskas ir jo vadovaujama Sov. Sąjungos krepšinio rinktinė paskutines rungtynes savo išvykoje po

P. Ameriką žaidė Meksikoje. Čia Sov. Sąjunga du kartus įveikė meksikiečius -- 80:67, 64:58, bet trečiojoje turėjo nusileisti -- 62:65.

LIETUVIAI NUGALĖJO AFRIKOS FUTBOLININKUS

Libijos futbolo rinktinė, atvykusi iš Afrikos žemyno, Vilniuje gegužės 25 d. išmėgino jėgas su reprezentacine Lietuvos futbolo vienuolike -- Vilniaus Žalgiriu. Lietuviai ši karta neturėjo daug vargo su svečiais iš juodojo kontinento. Jau pirmame kėlinyje P. Glodenio, P. Jegerovo ir R. Leščinsko šūviais vilniečiai vedė 3:0. Po pertraukos lietuviai pridėjo dar tris įvarčius ir rungtynes baigė 6:0 savo naudai. Antrojo kėlinio įvarčių autoriai: P. Glodenis, R. Leščinskas ir R. Biliūnas. Be jų Vilniaus komandoje dar žaidė: Katelyva, Averbuchas, Liaudanskas, Žilinskas, Seibokas, Kavalauskas, Ramelis, Bincauskas, Mazgys, Kaledinskas.

Kronika

* RICHARDAS TAMULIS jau penktą kartą laimėjo Sov. Sąjungos bokso čempiono vardą. Sov. Sąjungos bokso pirmenybėse sidabro medaliu pasipuošė V. Bingelis, o bronzos -- T. Tomaševičius, D. Navickas ir J. Čepulis. Tai pirmas kartas, kada lietuviai Sov. Sąjungos bokso pirmenybėse sugebėjo susirinkti tiek daug medalių.

* KAUNO ŽALGIRIO rankininkai laimėjo III vietą Sov. Sąjungos pirmenybėse. Pirmoje vietoje atsistojo Maskvos Kuncovas su 19 taškų,

JUOKINGA

DRĄSA

Vakare parke jaunas vyrukas kalbina merginą:

-- Vakar jūs taip išsigandote, kai bandžiau jus užkalbinti... O šiandien, matau, jūs manęs jau nesibijote...

-- Taip, nes šiandien palikau namuose savo rankinuką...

SIUNTINYS

Nervų ligų sanatorijos pacientas nuėjo su palydovu į parduotuvę. Nusipirkęs reikalingas prekes, ligonis staiga priėjo prie jaunos parduotuvės ir atsargiai priklįavo jai prie nugaros pašto ženklą.

-- Kam jūs priklįavote jai tą pašto ženklą! -- paklausė palydovas.

-- Ji man labai patinka. Noriu, kad ją man persiųstų paštu.

RŪPESTINGAS VYRAS

Grižusi iš tolimos kelionės vyrą žmona klausinėja: -- Pasakyk, ar ten, Afrikoje, dažnai apie mane pagalvodavai?

antroje -- Toilasio Burevestnikas su 18 taškų, trečioje -- Kaunas su 17 tšk. Kauniečiai turėjo galimybių pelnyti aukso medalius, tačiau laimė nebuvo jų pusėje. Lietuvos rankininkai: P. Petrėnas ir V. Eizitavičius buvo pakviesti į Sov. Sąjungos rinktinę ir ruošis pasaulio pirmenybėms.

* RYGOJE įvykusias Pabaltijo komandinės stalo teniso varžybas laimėjo Lietuvos rinktinė. Pavienėse varžybose moterų grupėje pirmą vietą iškovojo lietuvaitė A. Skarulienė.

* SPORTO LAIKRAŠČIO, kuris leidžiamas Vilniuje, gegužės 31 d. numeryje vėl tilpo skyrius "Iš anapus Atlanto," kuriame yra žinių iš Amerikos liet. sporto veiklos.

* CHICAGOJE gegužės 28-29 dienomis buvo prarastos S. Amerikos liet. tinklinio varžybos, kuriose dalyvavo vien tik Chicagos ir apylinkių komandos. Moterų, mergaičių A, B ir C klasėse laimėjo Chicagos Neris, o vyrų kl. -- Chicagos Litanica. Daugumoje čia varžėsi tik po dvi komandas. Jas pravedė Chicagos Neris.

Labai atsiprašau, pone, aš maniau, kad tai mano žmona.

-- Nė vieno karto.
-- Kodėl gi, brangusis!
-- Tavo pačios labui.
-- Kaip tai mano labui?
-- Jeigu būčiau nors kartą pagalvojęs apie tave, tai būčiau negrįžęs dar kokius penkis metus.

Mokslas kvailiui tas pat, kas aklam veidrodžiui.

SENOVĖS INDU ŠYPSĖNOS

Nesuprasi, kas moterims mielas, kas ne. Tartum karvės, vaikščiodamos po mišką ir ieškodamos žolės, jos nori vis naują ir naują.

Sunku nugalėti prigimtį. Pasodink šuni norą į karaliaus sostą, jis vis tiek graus pantaplus.

Dvylika metų tepė, trynė, virvutėmis raišiojo, tiesino šuns uodegą, o vos tik atleido -- ji vėl užsirietė kaip buvusi.

Kada knyga, žmona ir pinigai patenka į svetimas rankas -- jie žuvę mums, o jei ir grįžta, tai knyga -- suplyšusi, žmona -- sugadinta, o pinigai -- dalimis.

Iš tikrųjų sumelavo tas, kas palygino tarnybą su šuns gyvenimu: šuo bėgioja, kur jam patinka, o tarnautojas -- ten, kur įsako viršininkas.

REPUBLIC LIQUOR STORE

JUOZAS BRUŽINSKAS
Vedėjas

322 Union Avenue
Brooklyn 11, N. Y.

Tel. EV 7-2089

LAI DOTUVIŲ DIREKTORIAI

JUOZAS KAVALIAUSKAS

LICENSED PENNA AND NEW JERSEY

1601 S. Second Street, Philadelphia, Pa.

Telefonas: DEWey 4-5136

CHARLES J. ROMAN

(RAMANAUSKAS)

1113 Mt. Vernon Street, Philadelphia, Pa.

Telefonas: POplar 5-4110

STEPHEN AROMISKIS

(ARMAKAUSKAS)

423 Metropolitan Ave., Brooklyn 11, N. Y.

Koplyčia laidotuvėms Tel. EVergreen 7-4335

M. P. BALLAS FUNERAL HOME

ALB. BALTRŪNAS-BALTON

660 Grand Street Brooklyn, N. Y.

NOTARY PUBLIC Tel. STagg 2-5043

JUOZO GARŠVOS LAIDOJIMO ĮSTAIGA

231 Bedford Avenue, Brooklyn 11, N. Y.

Telefonas: EVergreen 8-9770

VISI ŠIE LAIDOTUVIŲ DIREKTORIAI IŠNUOMOJA AUTOMOBILIUS ĮVAIRIEMS REIKALAMS

Haven Realty

JUOZO ANDRIUŠIO APDRAUDOS ĮSTAIGA
Patarnauja perkant ir parduodant namus, apdraudimo reikaluose, užpildant taksus.
ANDRIUŠIO TRAVEL BUREAU
Parduoda bilietus visomis susisiekimo priemonėmis į visas pasaulio vietas.
MONEY ORDERS.

87-09 Jamaica Avenue, Woodhaven, N. Y.

Tel. VI 7-4477 Atdara kasdien nuo 9 v. r. iki 9 v. v.

GERIAUSIAS

Insurance ir Real Estate

PATARNAVIMAS PAS

John Orman Agency

110-04 Jamaica Ave., Richmond Hill, N. Y.

Telefonas Virginia 6-1800

Skaniausia lietuviška duona gaunama
SILVER BELL BAKING CO.

A. RADZIŪNAS, Sav.

PYRAGAI VEDYBINIAMS IR KITOKIEMS POKYLIAMS

Pristatome į namus prašome telefonuoti: STagg 2-5938

36-40 Stagg Street Brooklyn 6, N. Y.

VIENYBĖ

* JAUNIMO KONGRESO proga Algirdas Šimukonis krepšiasis į New Yorko lietuvių visuomenę, prašydamas suteikti nakvynes apie 60 jaunuolių, kurie atvykę iš kitų kraštų nuo liepos 6 d. lankysis New Yorke. Šimukoniui prašoma telefonuoti šiuo numeriu: VI 6-6715.

* ELENA IR PRANAS VENIAI, vienybiečiai, atostogų išvyko pas dukrą gyvenančią Hershey, Pa. Jie taip pat lankys gimines bei draugus Bostone.

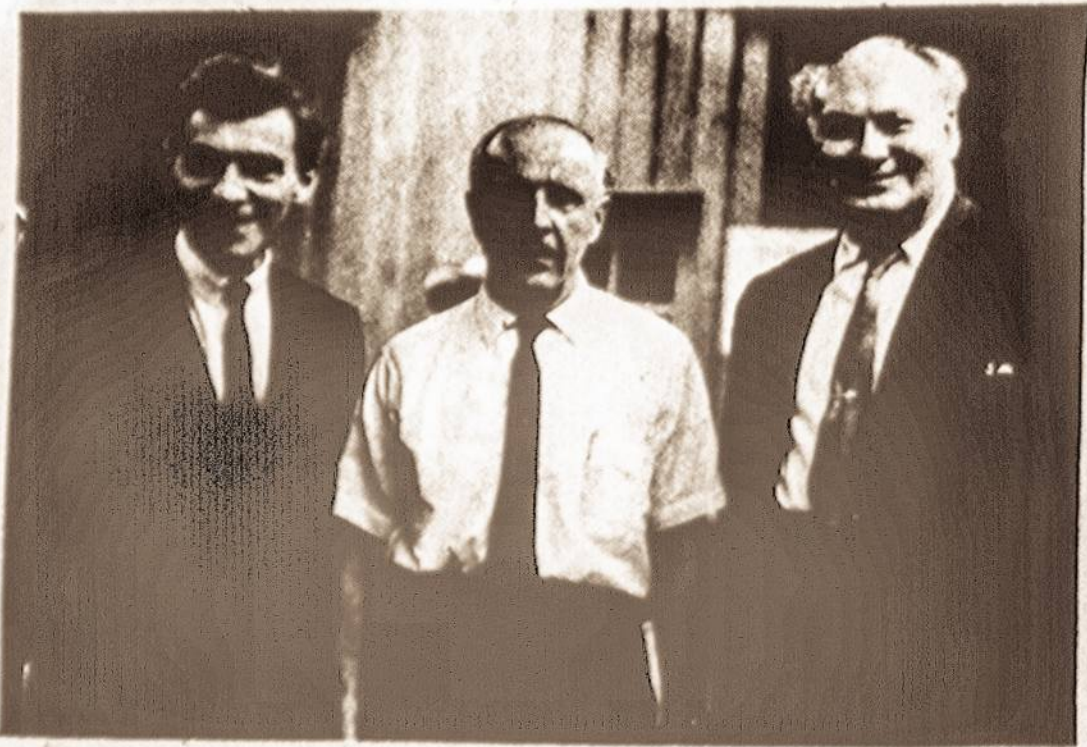
* LEIT, INŽ, DR, JONAS KAŠUBA Great Neck, L. I, pakeltas kapitonas.

* VYTAUTAS VALŪKAS su žmona Salomėja iš New Haven, Conn, išvyko 3 savaitių atostogoms į Europą.

* JUZĖ AUGUSTAITYĖ-VAIČIŪNIENĖ skaučių židinio sueigoje pagerbė 70 m. amžiaus progą. Įdomiai Vaidiūniene apibūdino poetė Ona Balčiūnienė-Audronė.

JONAS IR PAULINA ŠIMĖNAI (viduryje) neseniai įvykusiame Moterų Vienybės baliuje su dukromis Rita ir Zeldairių vyrais. Šimėnų dukros retai dalyvauja lietuviškose pramogose, bet Moterų Vienybės tradiciniame baliuje apsilanko kasmet.

KAZYS MOTUZAS (viduryje), po savo filmų rodymo su Juozu Boleju, kuris jam talkino kaip naratorius (k.), ir Jonu Valaičiu.

MOTUZO "žygininkų" filmo pasižiūrėti buvo atvykę ir kiti du žinomi newyorkiečiai filmininkai-Petras Montvila ir dr. Henrikas Lukoševičius (viduryje). Kairėje E. Cibienė, dešinėje - muz. Ant. Visminas.

DALIS PUBLIKOS žygininkų filmų rodyme Maspetho par. salėje.

S. Narkėliūnaitės nuotrauka

Laisvės žygio filmai

Birželio 5 d. Maspetho lietuvių parapijos salėje įvyko "Laisvės žygio" organizatorių finansuoto, Kazio Motuzo pagaminto, Juozo Bolevičiaus įkalbėto ir redaguoto filmo premjera. Per du rodymus popiet ir vakare atsilankė apie pora šimtų publikos. Rengėjai - Laisvės Žiburio radio štabas. Parodyti vaizdai iš žygio į Washingtoną, manifestacija Madison Sq. Garden ir žygis New Yorko gatvėmis. Įvadinį žodį tarė prel. Jonas Balčiūnas. Kaziui Motuzui šis filmas susukti padėjo: J. Ackočaitis, A. Kazlauskas, A. Martinkus, Gaila, kad Madison Square Garden, taurinius šokius šokant, buvo įvairiaspalviai prožektoriai ir jų apšviesti šokėjai filme nustojo savo gražių spalvingų kostiumų. Taip pat metėsi į akis noras taupyti laiką: tuo pačiu laiku, kai rodomi plakatai, kuriuos norėjosi perskaityti, kartu buvo aiškkinama ir ne visiems įmanoma tuo lygiagrečiai skaityti ir klausyti. Taip pat šokėjams šokant, norėjosi ir daugiau muzikos girdėt. aiškintamas muziką nustelbė.

Kazys Motuzas parodė ir 1939 m. New Yorko Pasaulinės parodos filmą, kurį meistriškai broliai Motuzai pagamino. Sadao įspūdi, kad toji paroda buvo didesnė ir

lietuvių dalyvavo daug daugiau nei 1964 m. parodoje, kurios nemažą dalį Motuza taip pat parodė. Aiškiau pasistebėjo, kad 1939 m. parodoje dalyvavo per 40,000 lietuvių, o 1964 m. apie 20,000.

Sirdžiai atsigauti K. Motuzas parodė nepriklausomą Lietuvos susukų savo spalvotų filmų, kuriuos publika tikrai susižavėjo ir vėliau skirstėsi į namus.

JONAS VALAITIS

* PREL. IGNO KELMELIO, Newarko liet. parapijos klebono, 50 m. kunigystės sukaktis bus švenčiama birželio 26. Dalyvaus Newarko arkivyskupas Thomas A. Boland, pamokslą sakys Vysk. Vincentas Brizgys. Žibuoklių sekstetas vadovaujamas Liudo Stuko atliks meninę programą. Sekstete dainuoja: Edna Mackevičiūtė, Florencija Schirm, Aldona Pitkunigienė, Ona Skurvydienė, Loreta Stuklienė, Bronė Vencikienė. Programą ves dr. J. Stukas

* Į LIETUVĄ atostogų išvyko A. Dockus, A. Marcinkienė ir A. Bernotienė iš Los Angeles Cal.; Ona ir Petras Baltrušaičiai iš St. Louis, Mo.; Aldona Jakus ir Kons-tancija Kudukis iš Chicagos, Ill. Pastarosios plauks laivu "Pushkin" į Leningradą ir iš ten vyks Lietuvon.

* ALDONA SKRIPKUTĖ iš Newark, N. J. baigė daktarystės mokslus ir gavo leidimą praktikuoti.

Lietuviai Advokatai

S. Bredis, Jr.
37 Sheridan Avenue
Brooklyn 8, N. Y.
Tel. AP 7-7083

C. A. Voket
(Vokietaitis)
41-40 74th Street
Jackson Heights, N. Y.
Tel. Newton 9-8620

Ray's LIQUOR STORE

JUOZAS IR IZABELE MISIŪNAI

Įvairiausi amerikoniški ir importuoti gėrimai.
Didžiausias degtinės ir vyno pasirinkimas.
103-55 Lefferts Blvd., Richmond Hill, N. Y.
Tel. Virginia 3-3544

WHITE HORSE Tavern

BARAS IR RESTORANAS
Duodami palaidotuviniai pietūs.

PRANAS BRUČAS
Savininkas
86-16 Jamaica Ave.
Woodhaven, N. Y.
Tel. Virginia 6-9519

PRANAS BRUČAS